

[Chr. Christiansen.]

mellem fiskekierhvervet og fiskeriministeriet under det kommende administrative arbejde for at føre konventionens bestemmelser ud i livet på den mest praktiske måde.

Det er i artikel 13 bestemt, at konventionens lande selv skal træffe de kontrolforanstaltninger, de finder nødvendige inden for deres område. En international kontrol synes ikke at have haft mulighed for at blive gennemført. Jeg ved dog, at der kan blive et problem med de såkaldte fabrikskibes kontrol, men vi kan måske trøste os med, at det under de nye forhold er sådan, at ethvert land nu i kommissionen kan fremsætte forslag til kontrolforanstaltninger, som så må behandles efter konventionens nærmere bestemmelser. Her bliver nu nok et arbejde at gøre fremover også for Danmarks repræsentanter. Ved tiltrædelsen af denne konvention er vi her i Danmark med i et mellemfolkeligt arbejde, som fremover også kan få betydning for det danske fiskeri.

Melchior Hansen: Jeg finder ingen anledning til at gennemgå de mange oplysninger, der findes i forslaget bemærkninger, men vil kun sige, at fra fiskeriets side er man godt tilfreds med den konvention, der nu bliver ratificeret; især er man glad for, at hvillingproblemet nu endelig er løst. Jeg kan på mit partis vegne anbefale en hurtig gennemførelse af dette forslag til folketingsbeslutning.

Baagø: Efter den udførlige gennemgang af såvel baggrunden for konventionen som konventionens indhold, som det ærede medlem hr. Chr. Christiansen har givet, finder jeg ikke anledning til at fremkomme med yderligere bemærkninger. Jeg synes, den dækker det hele, og jeg kan på mit partis vegne tilsige vor velvillige støtte til gennemførelse af konventionen.

A. C. Normann: Også jeg har gennemgået denne konvention med meget stor interesse, fordi jeg i en årrække har hørt udtalelser fra fiskeriet om, hvor ulempe Nordsøkonventionen var for de danske fiskere, efterhånden som industrifiskeriet havde udviklet sig så stærkt, som tilfældet er, idet det var vanskeligt at undgå, at for

mange hvillinger, der jo var beskyttet ved konventionen, gik med i fangsten. Derfor forstår jeg godt, at fiskeriets organisationer ser med glæde på, at der nu til afløsning af den gamle konvention gennemføres de bestemmelser, der her er tale om. Vi nærer ikke fra det radikale venstres side nogen betænkelighed ved, at folketinget godkender denne konventions ratificering.

Kristian Kristensen: Jeg kan på retsforbundets vegne anbefale, at vi ratificerer denne konvention.

Lynnerup Nielsen: Også jeg kan på mit partis vegne tiltræde, at vi ratificerer konventionen.

Rosing: Om dette forslag til folketingsbeslutning om Danmarks ratifikation af konventionen angående fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav vil jeg fra vor side gøre en enkelt bemærkning.

Som der står i artikel 1, stk. 1 a, omfatter konventionsområdet den del af Atlanterhavet, der ligger nord for 36° nordlig bredde og mellem 42° vestlig og 51° østlig længde. Det vil med andre ord sige, at grænsen mod vest løber mellem Angmagssalik og Kap Farvel, i et havområde, hvor fiskeriet praktisk taget ingen betydning har for den sparsomme befolkning i denne del af Grønland, idet storisforekomsten i den seneste tid i langt højere grad end før inddrager fiskeriet ca. 10 måneder om året. I relation til det efterhånden større trawlfiskeri i vestgrønlandske havområder og med henblik på konventionens artikel 7, stk. 1 a-f, ville det være at foretrække, at konventionen omfattede alle de grønlandske farvande, idet alle de udenlandske fiskerskibe, der hvert år opererer i samtlige grønlandske farvande, uden undtagelse hører til i de lande, der er medunderskrivere af denne konvention. Men det er klart, at dette ikke vil kunne lade sig gøre, da konventionen gælder for fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

På grund af den, om jeg må sige, tilfældige grænse mod vest har denne konvention derfor ikke direkte praktisk betydning for fiskeriet ved Grønland. Man ved jo, at de vestgrønlandske farvande sorterer under en anden konvention; nemlig den, der angår